

—πρε φιλιπος κορονέλλος μαρτιρο τάνοθεν.
 —γιάκωμ(ος) μαλλατεστας μαρτηρο τάνοθεν.
 Τζαμπατίς Κορονέλλος Καντζελαριος Ι Ναξίας Γεγραφα.

21

Στέφανος ιερεύς ο Μελισσουργός

Πώληση (σπιτιού)

1718, 18 Δεκεμβρίου

Φλα. 614

Ἐν ἔτει 1718, μηνὸς Δεκεμβρίου 18

(Αραβική γραφή και σφραγίδα)

Προσωπικῶς καὶ θεληματικῶς ἐνεφανίσθησαν ὁμπρὸς εἰς ἐμέ τὸν ὑπογράφοντα Ι καὶ εἰς τοὺς κάτωθεν ὑπογεγραμμένους μαρτύρους ὁ μαστρο-Γιάννης Δροσᾶς καὶ ἡ συμβίαν του Ι ἡ κερα-Λιανὴ οἱ ὅποιοι ἤγουν τὸ ἀνδρόγυνον ἔχον ἔχοντας ἀγορὰ τὸ σπίτι ἤγουν τὸ Ι μαγεργειὸ ἀπὸ τὴν Γκαλούδα θυγατέρα Εἰρήνης Βαγιανῆς στὸ Νέον Χωρίον σύμπλιον Ι Καλῆς Μπηλίαςαινας καὶ Γιακουμίνας Κρητικοῦ, τὸ ὅποϊον σπίτι μὲ κάθεν του δικαίωμα Ι καὶ περιοχὴ καὶ μὲ τὸν ἀγέραν του ἀπάνω δέλου μὲ θελημάν τος καὶ μὲ καλὴν τος γνώμη Ι χωρὶς καμμίας δυναστείας τὸ ἀνδρόγυνον καὶ πουλοῦν το τοῦ μαστρο-Νικόλα γαμπροῦ Ι Μπηλίαςαινας ὡς κολληταρᾶνος ὅπου εἶναι τὴν σήμερον ὁ διὰ ρεάλια δεκαπέντε, λέγω (ρεάλια) 15, Ι ὡς καθὼς ἐσιαστήκασι ἀναμεταξύν τος, μὲ κράτηση ἢ πόρτα ὅπου εἶναι ἀπὸ μέσα ἂ Ι πὸ τὴν αὐλὴ καὶ τὸ παραδύρι Ινὰ τὰ κτίζη Ι ὁ μαστρο-Νικόλας μόνου το παραδύρι τοῦ δωματου νὰ ἔχη, Ι τὰ ὅποια δεκαπέντε ρεάλια τὴν σωστὴν τιμὴν καὶ συνιβαστικὴν ξεπληρωμὴν ἔ Ι λαβε καὶ ἐπερίλαβε ὅλα καλὰ καὶ σωστὰ ὁ μαστρο-Γιάννης μαζί μὲ τὴν συμβίαν του Ι ἐκ χειρὸς τοῦ ἄνωθεν ἀγοραστοῦ τοῦ μαστρο-Νικόλα ὁμπρὸς εἰς ἐμέ τὸν ὑπογράφον Ι τα καὶ εἰς τοὺς κάτωθεν ὑπογεγραμμένους μαρτύρους καὶ κράζονται πληρωμένοι καὶ Ι σατισφαρισμένοι ἕως ἑναν ἄσπρο καὶ οὕτως ἀπὸ τὴν σήμερον ἐκδύνουνται καὶ ἀπο Ι γδύνουνται ἀπὸ αὐτὸν καὶ τῶν δικαιωμάτων του ὡς καλὰ πουλημένα καὶ καλὰ ἀγορασμέ Ι να καὶ ἐνδύνουν το καὶ παραδίνουν το εἰς τὰ χέρια τοῦ ἄνωθεν ἀγοραστοῦ ὡς θέλει Ι καὶ βούλεται νὰ τὸ κάμη, πουλήσει, χαρίσει, ψυχικὸν δώσει καὶ τὰ ἐξῆς καὶ διὰ κανέναν καιρὸν ἢ Ι θελε εὐρεθῇ τινὰς ἢ ξένος ἢ ἐδικὸς Ινὰ δώσῃ Ι καμμίαν πείραξιν τοῦ ἄνωθεν ἀγοραστοῦ διὰ Ι τὸ αὐτὸ σπίτι ὁμπλιγάρεται τὸ ἀνδρόγυνον ἰσόλιτοι αὐτοὶ καὶ τὰ καλὰν τος νὰ μαντινι Ι ἐρου καὶ νὰ μαντινιέρου τὸν ἄνω ἀγοραστὴ αἰωνίως καὶ κληρονομικῶς εἰς πᾶσαν ζημί Ι αν καὶ πείραξιν διὰ τὴν αὐτὴν ἀγορὰν ὅπου ἤδελε

τοῦ τύχει. Εἰς σὲ ὅλο τὸ ἄνω γεγραμμέ | νον εἶναι τὰ μέρη στερκτὰ καὶ ἀναπαμένα εἰς κοντάνα τοῦ ἀλληλογήσαντος ρεάλια | ἐφτάμισυ εἰς τὴν ἀφεντίαν ποὺ τύχει πληρώνοντας καὶ μὴ πληρώνοντας πάλι ἢ παρὼν νὰ ἔχη | τὸ ἰσχυρὸν καὶ βέβαιον διὰ μαρτυρίας τῶν κάτωθεν.

–εμανουῖλ ἱερεὺς ζούλις μαρτηρό ως ανοθεν.

–αντόνιος ἱερεὺς πολικρέτις μαρτιρο ως ανοθεν.

στέφαν(ος) Ι(ερ)εύς ὁ Μελισουργ(ός) ἔγραψα καὶ μαρτιρ(ῶν) ὅς ἄνωθεν).

22

[Τζαμπατής Κορονέλλος]

Μαρτυρίες (για ιδιοκτησία εκκλησίας)

1718, 23 Δεκεμβρίου

1718, Δικεβρίου 23, S.N., Ναξία.

Κρασμένος ὁ μαστρο-Γιάννης Γουλιαρμῆς ὁ χτίστης ὁποῖος εἶναι ὡς ἑβδομήντα | χρονῶ ἐπάνω κάτω ἀπὸ τὸν παπα-κὺρ Ἀγουστή Κοντύλη ἔμπροσθεν | ἐμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος καὶ τῶν κάτωθεν παρακαλετῶν καὶ ἀξιοπίστων | μαρτύρων, ὁποῖος ἀρωτημένος νὰ πῇ ἀπάνω εἰς τὴν ψυχὴν του διὰ τὴν | ἐκκλησίαν τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ εἰς τὸ χωρίον Μέλανες τίνα ἐγνώριζεν | νοικοκύρη, λέγει καὶ φανερὰ ὁμολογᾷ πὼς ἐκ νεότητός του πάντα ἔ[χτι] | ζεν εἰς τό ἄνω λεγόμενο χωρίον καὶ ἄλλον τινὰ δὲν ἐγνώρισεν νοικοκύρη | εἰς αὐτὴν τὴν ἐκκλησίαν εἰμὴ μόνο τὸν παπα-Μιχέλη Κοντύλη, μάλιστα λέγει | πὼς ἐδούλεψεν εἰς αὐτὴ τὴν ἐκκλησία κρασμένος ἀπὸ τὸν παπα-Μιχέλη | καὶ ἐκεῖνος τὸν ἐπλήρωσεν καὶ πάλι εἰς τὴν καινούργια ἐκκλησία ὅπου ἐχτίστη | στὰ πλάγη τῆς ἄνω εἰρημένης ἐκκλησίας τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ ἀφιερωμένη τῆς | Παναγίας ὁ παπα-Μιχέλης τὸν ἐπροσκάλεσεν εἰς αὐτὸ τὸ χτίριον [καὶ] | ἐκεῖνος τὸν ἐπλήρωσεν. Τόσον λέγει ἐν φόβῳ Θεοῦ καὶ εἰς τὴν ψυχὴν του πὼς | ξέρει καὶ διὰ πίστῳσιν γράφουν μάρτυρες ἀξιόπιστοι εἰς ἀσφάλειαν.

–διμητρῆς Γηραρδῆς ὁ γηερς εἰμουν παρὸ καὶ ηκουσα τ ανοθεν.

–ιω(άννης) γατός εἰμου παρον κ(αι) ἐγρίκισα τίν ἀνοθέν μαρτυρια.

Τὴν ὅμοιαν ἡμέραν ἐκράχθην καὶ ὁ μαστρο-Νικολὸς Ροδίτης ὁ χτίστης | ὁποῖος λέγει πὼς εἶναι σαράντα πέντε χρονῶ ἀπάνω κάτω ἀπὸ τὸν παπα-| Ἀγουστή, ὁποῖος ἀρωτημένος καὶ αὐτὸς νὰ πῇ ἀπάνω εἰς τὴν ψυχὴν του διὰ | τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ εἰς τὸ χωρίον Μέλανες ποῖος ἐφαίνονταν | νοικοκύρης, λέγει καὶ φανερὰ ὁμολογᾷ πὼς ἀπὸ μικρὸ παιδὶ ἐπήγαινε | μὲ τὸν κύρη του εἰς τὸ ἄνω λεγόμενο χωρίον ποὺ εἵχασιν ἐκεῖ ὑποστατικὰ | καὶ πάντα ἐγνώριζεν νοικοκύρη σ’